

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יי אֱלוֹהֵינוּ וְאֱלוֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שׁוֹמְעַ קוֹל שׁוֹעֵת עֲתִירוֹת, וּמְאַזִּין לְקוֹל תְּפִלַּת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמָיו. שְׁתַּכֵּן לְבָנוּ וּתְכוּנֵן מַחְשְׁבוֹתֵינוּ וּתְשַׁגֵּר תְּפִלָּתֵנוּ בְּפִינוּ. וְתִקְשִׁיב אָזְנְךָ לְשִׁמְעַ בְּקוֹל תְּפִלַּת עַבְדֶּיךָ הַמִּתְחַנְּנִים אֵלֶיךָ בְּקוֹל שׁוֹעָה וְרוּחַ נְשִׁבָּה.

וְאַתָּה, אֵל רַחוּם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבַחֲסָדֶיךָ הַגְּדוֹלִים, תְּמַחֹל וְתִסְלַח וְתִכַּפֵּר לָנוּ וְלְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, אֵת כָּל מֵה שֶׁחָטְאנוּ וְהֶעֱוִינוּ וְהִרְשַׁעְנוּ וּפָשַׁעְנוּ לְפָנֶיךָ, כִּי גְלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ כִּי לֹא בְמֶרֶד וּבְמַעַל, חָלִילָה וְחָלִילָה מְרִינוּ אֵת פִּיךָ וּדְבָרֵי תוֹרָתְךָ וּמִצְוֹתֶיךָ, כִּי אִם מֵרֵב הֵיָצַר הַבוֹעֵר בְּקִרְבָּנוּ תָּמִיד. לֹא יָנוּחַ וְלֹא יִשְׁקֹט עַד אֲשֶׁר מְבִיאֵנוּ אֶל תְּאוֹת הָעוֹלָם הַשָּׁפֵל הַזֶּה וְאֶל הַבְּלָיו, וּמְבַלְבֵּל אֵת מַחְשְׁבוֹתֵינוּ תָּמִיד, אֲפָלוּ בְּשַׁעַה שְׁאַנְחָנוּ עוֹמְדִים לְהַתְּפִיל לְפָנֶיךָ וּלְבַקֵּשׁ עַל נַפְשֵׁנוּ. הוּא מְבַלְבֵּל אֵת תְּפִלָּתֵנוּ וְאֵת מַחְשְׁבוֹתֵינוּ תָּמִיד בְּתַחֲבוּלוֹתָיו, וְאִין אָנוּ יְכוּלִים לַעֲמֹד נִגְדּוֹ. כִּי נַחֲלֵשׁ שְׁכָלֵנוּ וּמַחְנוּ וּלְבָנוּ עַד מְאֹד. וְכָשֵׁל כַּח הַסֶּבֶל מֵרֵב הַצָּרוֹת וְהַתְּלָאוֹת וְטְרִדַת הַזְּמַן:

לְכֵן אַתָּה אֵל רַחוּם וְחַנוּן. עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמוֹ שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ עַל יְדֵי נְאֻמַּן בֵּיתְךָ. וְחַנְתִּי אֵת אֲשֶׁר אָחֹז וְרַחֲמֵתִי אֵת אֲשֶׁר אֲרַחֵם, וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ זְכוּרֹנָם לְבִרְכָּה. אַף עַל פִּי שְׂאִינוּ הֶגוֹן וְאִינוּ כְּדָאִי, כִּי כֵן דִּרְכָּךָ לְהִיטִיב לָרְעִים וְלִטּוֹבִים, כִּי גְלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ אֲנִיקְתָּנוּ וְצַעֲרָנוּ וְשִׁיחָנוּ עַל אֲשֶׁר אִין אָנוּ יְכוּלִים לְקָרֵב עֲצִמָנוּ לַעֲבוֹדָתְךָ. וּלְדַבֵּק לְבָנוּ בְּךָ בְּאַמֶּת וּבְתָמִים, אָהֵה עַל נַפְשֵׁנוּ, אוֹי עֲלֵינוּ מְאֹד, אָבִינוּ שֶׁבְּשָׂמִים:

וְעַתָּה תְּעוֹרֵר נָא עָלֵינוּ רַחֲמֶיךָ וְחֲסָדֶיךָ הַגְּדוֹלִים וְהַמְרַבִּים לְגִרְשׁ וּלְבַעַר אֵת יִצְרָנוּ הָרַע מִקִּרְבָּנוּ, וְתִגְעֵר בּוֹ שְׂיָסוּר וְיִלְךָ מֵאַתָּנוּ, וְאֵל יָסִית אוֹתָנוּ לְהַדִּיקָנוּ מֵעֲבוֹדָתְךָ חָלִילָה. וְאֵל יַעֲלֵה בְּלָבָנוּ שׁוֹם מַחְשְׁבָה רְעָה חָלִילָה הֵן בְּהַקִּיץ הֵן בְּחֵלוּם. בְּפֶרֶט בַּעַת שְׁאַנְחָנוּ עוֹמְדִים בְּתְפִלָּה לְפָנֶיךָ, אוֹ בְּשַׁעַה שְׁאַנְחָנוּ לּוֹמְדִים תוֹרָתְךָ. וּבְשַׁעַה שְׁאַנְחָנוּ עוֹסְקִים בְּמִצְוֹתֶיךָ, תִּהְיֶה מַחְשְׁבוֹתֵינוּ זְכָה צְלוּלָה וּבְרוּרָה וְחִזְקָה, בְּאַמֶּת וּבְלִבָּב שְׁלֵם כְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב עִמָּנוּ:

ותעורר לבבנו ולבב כל ישראל עמה, ולבב כל הנלוים אלינו, ולבב כל החפצים בחברתנו, ליחדך באמת ובאהבה. לעבדך עבודה הישרה, המקבלת לפני כסא כבודך. ותקבע אמונתך בלבנו תמיד בלי הפסק, ותהא אמונתך קשורה בלבנו כיתד שלא תמוט, ותעביר מעלינו כל המסכים המבדילים בינינו לבינה, אבינו שבשמים. ותצילנו מכל מכשול וטעות, אל תעזבנו ואל תטשנו ואל תכלימנו, ותהא עם פינו בעת הטיפנו, ועם ידינו בעת מעבדינו, ועם לבנו בעת מחשבותינו:

ותזכנו, אבינו שבשמים אל מלא רחמים, שניחד את לבבנו ומחשבותינו ודבורנו ומעשינו וכל תנועותינו והרגשותינו, הידועות לנו ושאינן ידועות לנו, הנגלות והנסתרות, שיהא הכל מיוחד אליך באמת ובתמים בלי שום מחשבת פסול חלילה, וטהר לבנו וקדשנו, וזרק עלינו מים טהורים וטהרנו באהבתך ובחמלתך, ותטע אהבתך ויראתך בלבנו תמיד בלי הפסק, בכל עת ובכל זמן ובכל מקום, בלכתנו ובשבתנו ובשכבנו ובקומנו תבער תמיד רוח קדשך בקרבנו. ונשענים תמיד בך ובגדלתך ובאהבתך וביראתך, ובתורתך שבכתב ושבעל פה, הנגלה והנסתר, ובמצותיך, הכל ליחד שמך הגבור והנורא:

ותשמרנו מן הפניות והגאות ומן הפעם והקפדנות והעצבות והרכילות ושאר מדות רעות, ומכל דבר המפסיד עבודתך הקדושה והטהורה החביבה עלינו, ותשפיע רוח קדשך עלינו, שנהיה דבקים בך ושנשתוקק תמיד אליך יותר ויותר, וממדרגה למדרגה תעלנו, שנזכה לבוא למעלת אבותינו הקדושים: אברהם, יצחק ויעקב, וזכותם יעמד לנו שתשמע בקול תפלתנו שנהיה תמיד נענים בעת שנתפלל אליך עלינו או על שום אחד מעמך ישראל, על יחיד או על רבים, ותשמח ותתפאר בנו, ונעשה פרי למעלה ושרש למטה, ואל תזכר לנו חטאתינו ובפרט חטאת נעורינו, כמאמר דוד המלך עליו השלום: חטאת נעורי ופשעי אל תזכר, ותהפך עונותינו ופשעינו לזכות, ותשפיע עלינו מעולם התשובה תמיד הרהור לשוב אליך בלב שלם. ולתקן את אשר פגמנו בשמותיך הקדושים והטהורים:

ותצילנו מקנאת איש מרעהו ולא יעלה קנאת אדם על לבנו ולא קנאתנו על אחרים, אדרבה, תן בלבנו, שנראה כל אחד מעלת חברינו ולא חסרונם, ושנדבר כל אחד את חברו בדרך הישר והרצוי לפניך, ואל יעלה שום שנאה מאחד על חברו חלילה: ותחזק התקשרותנו באהבה אליך, כאשר גלוי וידוע לפניך. שיהא הכל נחת רוח אליך, וזה עקר כוננתנו: ואם אין לנו שכל לכוון את לבבנו אליך, אתה תלמדנו אשר נדע באמת כוננת רצונך הטוב, ועל כל זאת מתחננים אנחנו לפניך אל מלא רחמים שתקבל את תפלתנו ברחמים וברצון, אמן כן יהי רצון: